

νταηλίκι

νταηλίκι, το, ουσ. [<τουρκ. dayilik]. **1.** η συμπεριφορά του νταή, η παλικαριά: «είναι γνωστός σ' όλη την πιάτσα για το νταηλίκι του». (Λαϊκό τραγούδι: *να 'σαι κουρνάζος κι έξυπνος κι όλο με ζοριλίκι, για μαύρα μάτια ζόρικα να 'χεις το νταηλίκι*). **2.** η επίδειξη δύναμης για εκφοβισμό: «δεν περνάνε εδώ τα νταηλίκια σου».

- *δε σηκώνω νταηλίκι ή δε σηκώνω νταηλίκια*, δε δέχομαι, δε φοβάμαι από τις επιδείξεις δύναμης κάποιου: «σε μένα μην κάνεις τον άγριο, γιατί δε σηκώνω νταηλίκια». (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ είμ' απ' τα παιδιά που δεν κωλώνουν πουθενά· μάγκες μου, σας το δηλώνω: νταηλίκι δε σηκώνω*).

- *πουλώ νταηλίκι*, προσποιούμαι τον ανδρείο, τον παλικαρά. (Λαϊκό τραγούδι: *δυο πονηροί μου 'κάναν μπλόκο στις γκόμενες το μαχαλά και μου πουλάγαν νταηλίκι, να φύγω σώνει και καλά*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας